

Czilli Aranka

Adósság

*Egyszer csak elmegy anyád,
és utolsó láncszem leszel
a halál
s a virágzó élet között.
Válladon ül a család,
és minden kérdés a válaszodra vár.
Bölcs öregasszony leszel
pedig semmit se tudsz már
vagy még,
de tudod, hogy a vég,
mint utolsó adósság
ott ólalkodik valamelyik mondatod közepén.
És szűkszavúvá válsz,
hogy a pontot még kitehesd
az utolsó mondat végére,
mielőtt megfogja kezedet
és magával visz.
Hogy ne maradjon semmi
értelmetlen,
s hogy befejezd,
amiről azt hiszed,
még alig kezdted el.*

Szövegrészek

*Történetek vagyunk.
Ezer szókapcsolat,
meglepő fordulat,
elejtett mondat
rejtett alanya.
Állítmány, állandó jelző,
példázat.*

*Van-e a létnek más
kohéziója,
mint foszláynak lenni
mások szövetében?*

*Mondatok vagyunk.
Talán egyszerre több
ember ajkán születünk
és halunk meg éppen.*

*Lehet, hogy egyetlen
anekdota lettem,
lehet, hogy évtizedekig
mantrázzák a létem,
s a kiválasztottak századokig
születnek s támadnak fel
egy-egy mesében.*

*Csak történetek vagyunk.
A test egyetlen értelme,
hogy elképzelhetővé tegyen
valaki szövegében.*

*Egymás történeteik vagyunk.
Nem a szívhalál öl meg,
hanem a beálló csönd
az emlékezés ajkain.*

